

Này Nhé ! Cậu Đẹp Trai Mà Thái Độ À ?

Contents

Này Nhé ! Cậu Đẹp Trai Mà Thái Độ À ?	1
1. Chương I : Firts Kiss	1
2. Chương Ii: Gặp Soái Ca	3
3. Chương Iii: Chẳng Ra Sao	5

Này Nhé ! Cậu Đẹp Trai Mà Thái Độ À ?

Giới thiệu

Ngay từ đầu tình yêu đến với thế giới này đã là một ẩn số, ko ai có thể đoán biết được đến cuối cùng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-nhe-cay-dep-trai-ma-thai-do-a>

1. Chương I : Firts Kiss

Cả lớp trật tự ở trong này chơi chưa có chuông thì chưa được ra ngoài nhớ chưa? Tôi mà bắt được thì biết tay” .

“Dạ... Vâng..”

Bao giờ cũng thế, chỉ cần nghe thấy câu nói ấy thì tâm hồn vui chơi của cả đội 12a2 lại nổi lên. Đc lệnh của con bé Mai - lớp trưởng

“BẬT CHẾ ĐỘ QUẢY ANH EM OI”

Là cả lớp sẽ nhao nhao lên

thằng thì dải chiếu, thằng thì đi mua bài, thằng thì chạy xuống căng-tin mượn cái xoong để chuẩn bị hể có đĩa thua thì sẽ bị quẹt nhọ nhồi cho thành dạ xoa tái thể luôn.

Cũng có những đứa ko thích chơi bài thì tụ tập chơi âm hay nhảy bước, nhảy dây gì gì đó. Nói chung là ko để chân tay ngồi yên.

Còn Mai thì để khoe độ 'dài' của chân đã rủ mấy đứa bạn chơi đá cầu.

"Mẹ đá cầu làm gì? Ngồi xem bọn này đánh bài hay hơn"

Mai vừa mở lời thì bị Hường Dũng chơi cho câu mất hết cả hứng. Nhưng vì mấy hôm trước bị mấy đứa chửi là 'đồ nầm lùn' rồi đặt biệt danh nọ kia nên Mai quyết định muối mặt đi năn nỉ từng đứa một

"Hi hi, mấy bạn xênh gái, mấy soái tử đáng yêu, đá cầu đi...please!!!! Năn nỉ đó *-* duy nhất lần này thôi. Đi mà...." đã hạ giọng thế rồi mà đám bạn vẫn bất chế độ bơ, Mai đành dùng đến trò mặt dày cuối cùng. "chúng mày ko đi đá cầu với tao mong chúng mày sẽ mọc mụn hết lượt đấy"

Thấy con bạn mình hôm nay ko bình thường nên miễn cưỡng lắm mới có 6 bạn nữ tốt bụng xếp thành vòng tròn, tất cả 12 con mắt cùng dõi theo quả cầu. Ai cũng chuẩn bị tinh thần dơ chân định đá thì đúng lúc đó cầu lại bị rơi xuống đất. Theo sau đó là hàng ngàn lời ca thán, đầu tiên là của Hoàng Huyền

"ây lớp trưởng có biết đá ko vậy? Đang hay mà.....làm mất hứng".

Tiếp đó là đến Hường Dũng giọng điệu câu kinh ko kém

"mày đá đẹp vào xem nào, mẹ cổ từ nãy đến giờ ko để rơi mà mày.....mẹ....bực mình vãi"

dù ko muốn nhưng quả thực quả cầu vừa rồi nằm ngoài tầm với của Mai, chính xác là chân cô quá ngắn để đỡ một quả cầu cách mình ko xa. Trước những lời trách móc trên cô chỉ biết lấp liếm bằng nụ cười ngu ngốc

"hi hi vừa rồi t chưa chuẩn bị kĩ, bây giờ t sẽ phát cầu thật đẹp cho mấy bạn coi"

Nói rồi chân phải tay trái Mai sút một cú mạnh hết sẩy làm quả cầu đau quá ko chịu được phải bay mất. Cầu bay đã đành nhưng hình như còn lôi kéo thêm cái gì nữa ấy, trông quen quặc

. "Trời ạ giày của mình"

Mai như bị điện giật lao về phía chiếc giày đang bay

ôi mẹ ơi!!!!!! thế chứ lậy ##### quả này ko ném trúng đầu ông anh đẹp zai nào thì tiếc đứt ruột" vừa dứt lời thì hiện ra cảnh tượng xưa nay chưa từng có,

Sẽ là gì đây??????

1 anh chàng đẹp zai? ko!!!

Một tư thế ngã nghiêng nước nghiêng thành?? Cũng ko!!!!

Vậy là.....!!!!!!.....????? Chịu chết luôn.

He he

Thì cũng đâu có gì!!!!!! Cũng chỉ là.....!!!!!!

Một anh đẹp zai đang đứng đơ ra trong khi cặp quần của mình bị kéo xuống tận đầu gối (mặc quần thể dục nên dễ bị tụt mà.....!!!!!!) còn lại ở trên là quần trong màu đỏ có hình vịt donan còn nữa trên đầu, đơn giản thôi, cái quen quen lúc nãy ấy, Mai vất vả đuổi theo cuối cùng nó lại ngoan ngoãn nằm trên đầu ông anh này mới đau chứ. Nhưng cái đáng chú ý chính là một cô gái với tư thế bơi sải hai tay cầm chặt hai bên ống quần của ông anh kia

Tất cả phòng tập cười ầm lên

và rồi

"A.....A..... A" ông anh kia vội kéo quần lên. Còn Mai thì

"Anh ak!!!!!! Em xin lại cái giày nhé "

Rất từ từ, nhẹ nhàng Mai lấy chiếc giày trên đầu ông anh kia xuống. Sau đó thì

“HÌ, ANH ĐẸP ZAI, CẢM ƠN NHÉ, HÌ KO SAO, HÌHÌ!!!!???”

Rồi sau đó là Mai vất chân lên cổ bỏ chạy. Chẳng biết chạy kiểu gì ko chạy lại giẫm ngay phải gấu quần thể là

E ON BABY

Một cú ngã tuyệt vời ông mặt trời chào đón Mai.

Sau tiếng kêu A thảm thiết chính là cảnh tượng mà ai cũng mong đợi.

trên nền đất : nữ trên nam dưới, đã thế còn môi kề môi, tất cả mọi người cùng Ô. ...Ồ...lên một tiếng khiến Mai giật mình mở mắt ra trời ơi!!!! xuýt ngất.

Bởi vừa mở mắt ra đã đụng phải một cặp mắt khác vừa to vừa tròn, đôi lông mày rậm, đen hàng mi cong cong thi thoảng lại rủ xuống chớp chớp vài cái nhìn rất lôi cuốn. Mãi nhìn rồi Mai đắm chìm trong đôi mắt ấy mà ko biết nhìn mình bây giờ mắt mặt như thế nào. Mãi đến khi có người thét lên ” chúng mày hôn đủ chưa thế này còn ra thể thống gì” Mai mới giật mình đứng phắt dậy. Mặt cô đỏ ửng lên trước ánh mắt của mọi người. Đến lúc Mai ý thức được mình vừa làm cái gì thì cầm đầu cầm cổ chạy ra ngoài. Người con trai vừa bị Mai ” lợi dụng” dường như muốn phát điên, cảm giác ngại ngùng khiến mặt anh đỏ ửng lên, ko những thế còn tối sầm lại. Và Rồi để giữ chút trinh tiết cuối cùng anh đành lạnh lùng bước ra ngoài

2. Chương Ii: Gặp Soái Ca

Người ta nói đúng, trên đời này thứ đáng sợ nhất chính là miệng lưỡi thế gian.

Chỉ trong vòng một ngày mà cái viễn cảnh trong nhà đa năng đã đồn xa vạn dặm. Thực chất chỉ là ko may nhưng sau khi được nếm nếm mắm muối thì.....ôi trời đất quỷ thần ơi thật là kin khủng.....####

Nó được đặt tên là “bà cô vồ ếch và first kiss của hoàng tử” chẳng ra sao nhưng cũng được đưa lên trang nhất của bản tin nhà trường. Lại còn có hình sinh động chân thực để minh họa nữa chứ....haizzza....thật vô đối.

Mai vừa đạp xe từ cổng trường vào đã bắt gặp rất nhiều ánh mắt hình viên đạn của nữ sinh toàn trường. Cảm giác còn ghê sợ hơn gặp ma, có nhiều người chỉ ném cho cái nhìn quái gở rồi bỏ đi, có nhiều người thì xuýt xoa ngưỡng mộ. Nhưng cũng có ko ít người lộ rõ vẻ tức giận, Mai dở khóc dở cười ko biết làm gì hơn ngoài cách cúi gằm mặt xuống lẩn tránh mọi ánh nhìn.

Gửi xe xong cùng chiếc cặp sách cute của mình Mai tung tăng chạy lên lớp, vừa đi dc một đoạn ko xa thì cô nghe có tiếng gọi từ phía sau” Đỗ Hà Mai” giọng nói ko quá lớn nhưng lực sát thương đủ mạnh khiến Mai có chút rung mình.

Quay người lại thì chẳng thấy gì khả nghi cả, chỉ có một anh đẹp trai đang tiến về phía mình thôi..@@.....woa...woa....!!! Sao lại đẹp đến thế chứ? Nước da trắng đôi mắt lẫm lẫm lạnh lùng đen nháy, sống mũi cao, đôi môi mỏng hơi nhếch lên vẻ cười đêu nhưng tạo nên một đường cong hoàn hảo.....@@ Mai đứng như trời trồng may mà sức kiềm chế cũng ko tồi nếu ko đã chảy máu mũi từ lâu rồi. Anh chàng đẹp trai kia ngày càng tiến lại gần, ánh mắt còn ko ngừng nhìn về phía Mai, khiến Mai lầm tưởng rằng người đó đang đi về phía mình và có chút e thẹn đỏ mặt.

” chúng ta nói chuyện được ko?” soái ca đó đứng trước mặt Mai hỏi câu này làm Mai xuýt ngất.

Trong bụng gật đầu lia lịa chúng ta? Anh ấy....??? À ko soái ca nói chúng ta....là chúng ta đó haha nghe thích chết đi dc. Nhưng ko dc lần đầu ko thể tỏ ra dễ dãi, con gái phải làm kiêu hehe “chúng ta?[cố lắm ms nói dc cái giọng kiểu ngạc nhiên] Có chuyện gì để nói sao?” (công nhận rất cứng họng)

“Ns như vậy là ko có gì sao?”

Anh đẹp trai à anh đang nói gì mà em đây nghe chẳng hiểu gì cả, dù đẹp trai thật nhưng đâu có nghĩa là muốn nói gì thì nói.

“Chuyện hôm qua!!!!????[ấp úng, chúng tớ có biến hehe].....trong... nhà ...tập....”

Nghe đến mấy từ này Mai như sực tỉnh, bỗng mặt cô nóng ran, hai tai ửng đỏ, Mai nhìn thẳng vào người đang đứng trước mặt mình, nhìn thật kĩ, cô nhận ra đôi mắt ấy, đôi mắt khiến cô mê mẩn hqua. Bất chợt giật mình Mai lùi lại phía sau mấp máy môi

“Anh là...???..là.....???? .là..????là???”

“Cô biết thì tốt. Vậy thì tôi sẽ đi thẳng vào vấn đề chính, tôi muốn cô xin lỗi tôi trước toàn trường”

Thật ko ngờ bất người khác xin lỗi mà ngữ khí lại lạnh lùng như vậy. Mai còn đang định thần lại thì lập tức bị choáng

“Cô nghe tôi nói gì chứ? Cô này...cô”

Sau hồi ngơ ngác Mai sực tỉnh,tự dừng như ko còn gì để nói cô phun ra một câu

“Xin lỗi anh kêu tôi là gì cơ?..... Cô!???? Là cô sao????....có đúng ko? Nhìn tôi già lắm sao? Tôi là cô của anh sao?” thực tức mà###!!!!” tôi học lớp 11, trong nhà tập hôm qua chỉ có duy nhất 1 lớp 11 vậy chắc chắn ông anh hok 12 rồi. => làm ơn xưng hô cho đúng”[chị đây sức chờ đợi có hạn nhé hư]

” Cách xưng hô này có gì sai sao? - ngừng một lúc ” Nếu vậy tôi phải gọi cô bằng em sao?”

cái này còn phải hỏi, đẹp troai mà sao ngu vậy? Nụ cười hé nở trên khóe môi Mai nhưng rất nhanh sau đó bị dập tắt

” đừng có nằm mơ, bà cô già, cô nghĩ mình là ai????”

Cái gì????? Mai tức nổ đom đóm mắt nhai nghiền nhắc lại từng chữ “B..À..CÔ.????.....G...I...À???” thằng cha này hôm nay tới số rồi. Đc lắm dám bảo đệ nhất mĩ nữ 11A2 là bà cô già trời ơi sống sao nổi đây gzhữ....gzhữ.....###

” Đừng nhìn tôi vs ánh mắt đó, Cô muốn nghĩ thế nào thì tùy tôi ko quan tâm nhưng cô bắt buộc phải xin lỗi tôi.”

” xin lỗi.....????? Anh nghĩ mình là ai chứ? Nếu tôi ko lm thì sao?”

“Cố muốn cứng đầu phải ko? Biết tôi là ai ko? Tôi cho cô thời gian 2 tiết học đầu để suy nghĩ.”

Nói xong quay lưng bỏ đi. Ko hiểu sao Mai lại thấy tức cười đến như vậy, ngay lập tức cô tháo chiếc giày dưới chân nhằm thẳng vào người đang đi trước mặt, một tiếng “A” khê kêu lên, Mai biết mình đã chiến thắng còn anh chàng đẹp trai kia thì biến sắc hẳn, đưa tay ra sau đỡ phần đầu vừa bị đập trúng rồi quay người lại nhìn xung quanh và dấn mắt vào mặt đất nơi hung khí gây án - chiếc giày xấu xí vừa hạ cánh, anh ném ra một câu chua sớt

” lại giày nữa sao?”

Ko quên đính kèm theo nụ cười đau đầu khổ. Rồi định bỏ đi.

Mai cười thầm tiến lại nơi chiếc giày đang nằm xỏ vào chân rồi tung tăng vào lớp còn tiến lại gần anh đẹp zai ns thêm một câu

” biết tôi là ai chứ? Giờ anh xin lỗi tôi vẫn còn kịp đó hehe”

“Cô....cô....bà cô đánh đá....đáp tội vs tôi cô cứ chờ mà xem...”

Soái ca tức đến phụt khói đầu rồi tiến thẳng về dãy nhà hiệu bộ chẳng biết để làm gì nhưng Mai cũng chẳng thêm quan tâm.

Vào trong lớp Mai bị Ly phi kéo ra một góc gặng hỏi

” nhà cậu có thường xuyên qua lại vs ban giám hiệu trường mình ko?”

“Hỏi gì kì vậy má? Bỏ t quen hiệu trưởng có gì ko?”

” tốt vậy thì yên tâm rồi, ko có gì đâu vào lớp đi”

Đùa gì vậy? Có chuyện gì sao nói xem nào.....ây ?Ly phi.....Ly diên...Ly kiêu”

Đúng là hết thuốc chữa. Mai bước vào lớp hết đứa này đến đứa khác đặc biệt là Đạt béo và Đức khơ me ” kin nha! Mai lớp mình phen này nổi như cồn nha.....người đẹp ơi! Người đẹp ak!? Người đẹp nhìn cái nà!..... Chụp owa...@..@”

” chị ak em xin chữ kí cái coi, làm người nổi tiếng rồi tính kiêu hã?????”

nhìn hai thằng đào làm trò Mai thực sự nhin cười ko nổi, đúng lúc đó lại bị kéo ra ngoài như chổi quét nhà. Lực kéo ko mạnh nhưng vs bản tính nữ nhi vốn có Mai hét lên kiêu như lợn sắp bị chọc tiết, thậm thì thôi rồi. Ra đến ngoài hành lang cô chỉ đứng thờ định thượng căng chân hạ căng tay vs đứa bạn chí cốt vừa lòi mình như rỏ lau nhà[gì chứ? Hơn rỏ lau nhiều hehe] thì đột nhiên lại bị nó cốc vào đầu

“Mai àk ko phải V Anh muốn nhiều chuyện nhưng Mai có bết hôm qua Mai đã lấy đi fist kiss của ai ko? Là của Hà Đình Phong đó”

Nghe đến đây Mai nhảy dựng lên ” ý cậu là viên ngọc quý báu, đại mĩ nam có một ko hai của trường - Hà Đình Phong sao ??????????????@.!!!!!!...@[ngạc nhiên vãi] ko phải chứ? Mình ăn ở vốn rất tốt..... tốt.....tốt cực kì nuôn ậy nên ông trời ko độc ác vậy đâu hehe.(thực ra trong lòng có chút sợ hãi. Nếu như mà là thật thì....thì....thì mình phen này.....ôi mẹ ơi xác định toàn tập rồi huhu)”

“Thôi đi nhìn Mai lùn tẹt, mấy năm rồi chẳng cao lên phân nào mà dám bảo là ăn ở tốt tính sao?????? Ko tin đc. Thôi nói chuyện chính đi ông anh hôm nọ cậu ấy ấy thực sự là Phong đại thần cậu chuẩn bị tinh thần nhé V Anh đi đây bái bai”

3. Chương Iii: Chẳng Ra Sao

Kể từ giây phút biết được những gì đang xảy ra Mai có chút bất an. Lòng nóng như lửa đốt, suốt hai tiết học đầu trong đầu cô chỉ có duy nhất một hình bóng. Đôi tai cô chỉ nghe thấy duy nhất một giọng nói [của ông anh già ngứa mắt]

Tái hiện lại chút

” chúng ta nói chuyện

..

....

...tôi muốn cô xin lỗi tôi trước toàn trường.....cô biết tôi là ai chứ?????????.....cô phải xin lỗi tôi TRƯỚC TOÀN TRƯỜNG

Rồi cả của con mụ V Anh đáng ghét nữa

” ko phải V Anh ko nhắc Mai.....là Hà Đình Phonggia đình có quyền thế, chú ruột là hiệu trưởng của trường đó ”

#####

Kí ức ùa về dữ dội khiến Mai bất chợt hét to

” HAIZZZZA!!!!!!” Tại sao lại bất công như vậy?????? chắc con chót quá ”

” Lớp trưởng em làm gì vậy?” tiếng thầy Cường dạy toán quát.

” Dạ..... ak..... ko có gì!!! Chỉ là sáng nay em chưa uống thuốc thôi mà!!!!!!hì hì”

Mai lẩn lộn, vò đầu bứt tóc. Cười ngớ ngẩn vs giáo viên, giải thích lung tung rồi vùi đầu xuống bàn.

” Vậy thì em đi về đi ngủ đi” câu nói quen thuộc của thầy khiến Mai suýt ngất. Rồi sau đó cố gắng lắm mới ngồi yên nghe thầy nói.

“Reng....reng....reng”

Cuối cùng cũng nghe thấy tiếng chuông báo hết giờ. Cô chạy vội xuống bảng tin của trường nhanh tay xé tờ tin vớ vẩn và hình ảnh nhố nhang đó xuống. Chợt đằng sau vang lại có tiếng của ai đó ” nghĩ mình chưa đủ nổi tiếng nên dùng cách này sao? Thật ko ngờ, cậu quả là đáng khinh bỉ, ko phải là đáng thương mới đúng”

Tuy ngữ khí có vẻ ko tốt đẹp gì nhưng giọng nói này lại mang lại cảm giác ấm áp lạ thường. Mai giật bắn mình quay lại và đứng tim hơn khi nhận ra người đó là Long, cậu ta đứng dưới gốc cây bàng cách Mai ko xa. Tiết trời mùa thu trong trẻo, se lạnh nhưng cũng ko thể thiếu đi thứ ánh sáng vàng nhạt, ấm áp của mặt trời. Những ánh nắng xuyên qua lá bàng tạo thành những hột nắng nhỏ lấp lánh ẩn hiện trên màu áo đồng phục trắng khiến Long vốn đã nổi trội càng thêm chói lóa như ánh sáng tỏa ra từ ngàn vạn viên kim cương. Bất chợt khiến Mai tê cứng. Mỗi cô mấp máy muốn nói gì đó nhưng hình như cổ họng bị cứng lại. Trong đầu lúc này chỉ có một suy nghĩ là tại sao Long lại xuất hiện ở đây???? Hình như hai tiết vừa rồi cậu ta ko lên lớp.

Dù là công tử nhà giàu nhưng Long là một người coi trọng kỉ cương, ko nghỉ giờ chôn tiết, hay thậm chí là ko đi học muộn đến một lần. Nhưng hình như tâm trạng cậu ta hôm nay ko tốt, ánh mắt lạnh đậm, lười nhác. Gương mặt mệt mỏi chứa nhiều muộn phiền. Đã thế còn nói mấy câu khó nghe nữa.

” Cậu định dùng ánh mắt giết tôi sao? Hay bị nói trúng tim đen, cậu sợ quá nên ko nói được gì sao?”

Nghe tiếng gọi của Long, Mai mới như bừng tỉnh giọng nói có hơi run nhưng vẻ mặt vẫn bình thản đáp lại

” Thì sao nào!? Việc vốn đâu liên quan đến cậu”

Nói xong cô quay lưng bỏ đi. Trong lòng tự nhiên có cảm giác trống trải lạ thường, hình như bên phía ngực trái có gì đó đang nhói đau. tự nhiên Mai muốn khóc, khóc thật to. nhưng lý trí ko cho phép cô làm vậy. Mai thấy thật nực cười, cô chạy thật nhanh, cứ cầm đầu cầm cổ vào chạy rồi trong vô thức Mai đứng đứng chỗ mà sáng ngày Hà Đình Phong nói muốn nghe câu trả lời.

Thì ra anh ta đã đứng đợi từ lâu thấy Mai đang tiến lại gần anh ta cũng rảo bước tiến về phía cô.

” cô đến rồi sao? Cô biết mình phải làm gì rồi đúng ko? Vậy thì lên sân thượng của trường đi”

Ánh mắt anh ta vừa lạnh lẽo vừa gian xảo. Khóe môi vẫn là nụ cười đều đó. Gương mặt lộ rõ sự kiêu hãnh của kẻ chiến thắng.

” Anh nghĩ mình là ai. Gia đình có điều kiện, học giỏi, đẹp trai, chú làm hiệu trưởng chỉ thế thôi sao! [chắc vẫn còn những kẻ tạm thế đã] vì vậy Tôi đến đây ko phải để xin lỗi mà là cho anh biết tôi đến để cứu vãn cuộc đời thiên tài của anh. Sẽ ko bao giờ có chuyện tôi xin lỗi anh nên đừng tự mình vào rừng mơ bắt con tuồng bỏ rồi thất vọng phải nhảy lầu haha.”

Nghe những lời vừa rồi Phong đại thần choáng nặng, gương mặt gần như biến sắc. Hai mắt giận giữ lại còn hung hung đỏ trông rất gớm, anh lao đến áp sát người Mai, bàn tay to với những ngón tay thon dài của anh bóp chặt cằm Mai

” cô được lắm ko hổ danh là lớp trưởng 11A2. Biết tôi là ai mà vẫn dám nói vậy. Vậy thì cô chuẩn bị đi tôi sẽ cho cô chết ko toàn thân hươw.....hahahaha...!!!”

Mai đau đớn ko nói được gì, chân tay đập đá loạn xạ mà ko hiểu sao lại đá vào cái chỗ hiểm ấy của ông anh kia. “A” lên một tiếng

Bất chợt cô bị ném văng ra xa. Còn ông anh đẹp zai thì thôi rồi khỏi cần bàn mặt mày tối sầm lại. Thấy vậy Mai quăng ra một câu rồi chạy mất

” tôi ko phải dạng vừa cứ thử chờ mà xem haha tạm biệt”

” Cô.....cô...đứng...lại” Phong như bò trên mặt đất vì đau đón đuổi theo Mai nhưng ko kịp nên đành nén “đau thương” quay về lớp

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-nhe-cay-dep-trai-ma-thai-do-a>